

غزل شماره ۱۱۷

دل مابه دور رویت ز چمن فراغ دارد
که چو سرو پایند است و چو لاله داغ دارد

سر ما فرو نیند به کمان ابروی کس
که درون گوشه کیران، ز جهان فراغ دارد

ز بنفشه تاب دارم که ز زلف او زندم
تو سیاه کم بهابین، که چه در داغ دارد!

به چمن خُرام و بکر بر تختِ گل که لاله
به ندیم شاه ماند که به کف ایغ دارد

شبِ ظلمت و یابان، به کجا توان رسیدن؟
مگر آن که شمعِ رویت به رهم چراغ دارد

من و شمعِ صبحگاهی سَنَدار به هم بکریم
که بسوختیم و از مابِتِ ما فُراغ دارد

سَنَدم چو ابر بهمن که بر این چمن بکریم
طرب آشیانِ بلبل، بگر که زاغ دارد

سردسِ عشق دارد دلِ دردمند حافظ
که نه خاطر تماشا نه هوای باغ دارد

تفسیر فال

چاره‌ای جز سکوت ندارید، زیرا در این زمان خاص باید به خودتان و احساساتتان احترام بگذارید. به نظر می‌رسد که راهتان را گم کرده‌اید و در تاریکی عدم اطمینان حرکت می‌کنید. این وضعیت باعث شده تا بی‌تابی شما افزایش یابد و احساس کنید که کنترل اوضاع را از دست داده‌اید. متأسفانه، بسیاری از افراد اطراف شما نسبت به موقعیت شما بی‌توجه هستند و ممکن است شما را دست کم بگیرند یا احساسات واقعی شما را نادیده بگیرند. بر این اساس، بهتر است نسبت به نظرات منفی دیگران بی‌تفاوت باشید و به جای آن بر روی خودتان تمرکز کنید. همچنین باید آگاه باشید که کسانی با شما صحبت می‌کنند که در ظاهر نصیحت‌های سازنده‌ای ارائه می‌دهند، اما در پشت سر ممکن است با نیت‌های منفی یا حسادت درباره‌ی شما صحبت کنند. لذا لازم است با دقت بیشتری روابط خود را بررسی کنید و کسانی را که واقعاً خیرخواه هستند شناسایی نمایید تا دچار سردرگمی نشوید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو و سلام دنیا](#)